

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามกรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2575 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาให้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเป็นพลเมืองนั่นคือ เป็นคนดี มีวินัย เป็นพลเมืองที่ดี มีคุณภาพของสังคมประเทศและของโลก การศึกษามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะสร้างสังคมให้อยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันได้ (สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559 : 30) อีกทั้งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 การศึกษาในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญมากขึ้น มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีพัฒนาการแบบองค์รวม กล่าวคือ ให้เป็นคนดี คนเก่ง คนมีความสุข อีกทั้งสภาพสังคมที่มีความเป็นสากลและสลับซับซ้อนมากขึ้น ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ฉับพลัน จึงมีเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาเข้ามาเกี่ยวข้องกับผู้เรียนของเราอย่างมากมาย เยาวชนต้องได้รับการดูแลอย่างมีระบบ เพื่อให้เยาวชนได้พัฒนาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ตามมาตรา 6 และมาตรา 22 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560 : 4) และในสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สังคมและวัฒนธรรม มีผลกระทบต่อสังคมไทยโดยเฉพาะ กลุ่มเยาวชน เนื่องจากเป็นวัยที่มีภาวะทางอารมณ์แปรปรวนสูง มีความสับสนในบทบาทของตนเอง ขาดประสบการณ์ในการเผชิญปัญหา เกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และเกิดความสับสนในการปฏิบัติต่อกลุ่มเพื่อน การขาดความรัก ความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่จากพ่อแม่ ผู้ปกครองและครู จึงเกิดเป็นปัญหาเยาวชน เช่น ปัญหาพฤติกรรม การเรียนรู้ ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาภาวะทุพโภชนาการจากการบริโภค ปัญหาสื่อลามก ขาดทักษะความรู้เรื่องเพศ ปัญหาอบายมุขและความรุนแรง ตกอยู่ในความเสี่ยงจากปัญหายาเสพติด เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559 ก : 5)

จากปัญหาดังกล่าวสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดนโยบายให้สถานศึกษาทุกแห่ง ดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและกำหนดมาตรการสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน เน้นกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา ป้องกันแก้ไขปัญหาและคุ้มครองสิทธิเด็กโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สร้างความเข้มแข็งให้โรงเรียนมีมาตรฐานในการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้และความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงเป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีแบบแผนขั้นตอนชัดเจน ในการส่งเสริมพัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหา เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพโดยยึดหลัก การมีส่วนร่วมรับผิดชอบ ร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมพัฒนา ร่วมแก้ปัญหามาจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้เป็นระบบที่มุ่งวางพื้นฐานและแนวทาง การดำเนินการ โดยการปรับเปลี่ยนบทบาทเจตคติของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาให้มุ่งไปสู่ความรับผิดชอบในการดูแลพัฒนาการของ

นักเรียนอย่างเป็นองค์รวม สร้างความมั่นใจว่านักเรียนทุกคนมีครูดูแลทุกซอกทุกช่องอย่างใกล้ชิด และต่อเนื่อง ร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน รวมกลุ่มกันเป็นเครือข่าย เพื่อช่วยเหลือกันเฝ้าระวัง ดูแลช่วยเหลือสนับสนุนบุตรหลาน มีการส่งต่อและรับช่วงการแก้ไข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559 ก : 8) ส่งผลต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ มีศักยภาพเป็นทรัพยากรบุคคลที่สมบูรณ์ให้สมกับข้อความที่ว่า “ดี เก่ง มีสุข”

จากแนวความคิดด้านการจัดการชั้นเรียน นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนซึ่ง ปริญญาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2558 : 36) มีคำกล่าวสำหรับครูที่ทำหน้าที่ดูแลนักเรียนไว้ตอนหนึ่งว่า “การจัดการที่ดีเท่ากับสำเร็จไปแล้วเกินกว่าครึ่งหนึ่ง” การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูเป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญในการจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ช่วยสร้างบรรยากาศเชิงบวกสำหรับการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย มีหลักการและแนวคิดที่ส่งเสริมนักเรียนให้เป็นไปตามความต้องการของแต่ละบุคคล มีความเป็นกันเองระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้สอนเอาใจใส่ ดูแลเอาใจต่อผู้เรียน และผู้เรียนมีความสนใจตั้งใจศึกษาเรียนรู้ในบทเรียนเกิดความรู้ ประสบการณ์และเป็นประโยชน์ต่อการจัดการชั้นเรียนมากที่สุด ดังนั้นการจัดการชั้นเรียนจึงมีความจำเป็นต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์สำคัญที่ควรเกิดขึ้นแก่นักเรียนเป็นสำคัญ กล่าวคือ 1) เพื่อจัดและปรับสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนและความเป็นอยู่ของนักเรียน 2) เพื่อให้นักเรียนรักและภูมิใจในห้องเรียนของตน 3) เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา 4) เพื่อให้นักเรียนมีความเป็นระเบียบรักสวยรักงาม และมีรสนิยมที่ดี และ 5) เพื่อให้ห้องเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้ที่เป็นตัวอย่างที่ดีของโรงเรียน นอกจากนี้การจัดการชั้นเรียน ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพผู้เรียน พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนการสอนทั้งสองฝ่าย (Element of Classroom Management) ในส่วนนี้ สันติ บุญภิรมย์ (2557 : 114) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบหลักสำคัญเพื่อให้ครูจัดกิจกรรมในชั้นเรียนประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ 2) องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ทางสังคม 3) องค์ประกอบในด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้

ดังนั้น การจัดการชั้นเรียน ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขึ้นอยู่กับครูผู้สอนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยมีครูที่ปรึกษาคอยดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนในแต่ละวัน ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้ ต้องคำนึงถึงการพัฒนานักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต ให้นักเรียนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ทั้งนี้ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ยังคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล บูรณาการในด้านความรู้ ทักษะในการประกอบอาชีพรู้จักการประยุกต์ นำความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ ในขณะที่บริบทของโรงเรียนบ้านหมีวิทยา เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอ ของจังหวัดลพบุรี เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2562 มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,505 คน (ข้อมูลวันที่ 10 มิถุนายน 2562) ซึ่งนักเรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่น จึงทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและไม่พึงประสงค์ เช่น ขาดวินัย ติดเกม ใช้ยาเสพติด ขาดจิตสาธารณะ ทะเลาะวิวาท และเกี่ยวข้องกับยาเสพติด การพนัน เป็นต้น ในการนี้โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จึงได้ดำเนินงานผ่านการทำโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแล

ช่วยเหลือนักเรียน ใช้วิธีดำเนินการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีผู้ประเมินโครงการในครั้งนี้ คือ นายทวิช แจ่มจรัส ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหมีวิทยา ซึ่งได้ย้ายมาดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนแห่งนี้ ตั้งแต่ปี 2560 ได้ร่วมพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในการบริหารงานโครงการต่าง ๆ กับ ผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียนตั้งแต่ ปีงบประมาณ 2560, 2561 และ 2562 ดังนั้น ผู้ประเมินโครงการในฐานะคณะผู้บริหารของโรงเรียนบ้านหมีวิทยา จึงได้นำเสนอต่อคณะกรรมการบริหารโรงเรียนให้ปรับปรุงโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในรูปแบบใหม่ ในปีงบประมาณ 2563 (1 ตุลาคม 2562 ถึง 30 กันยายน 2563) โดยนำแนวคิดการจัดการชั้นเรียนมา กำหนดกิจกรรมในโครงการเพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นไปอย่างต่อเนื่องมีระบบและประสิทธิภาพ ซึ่งโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนนี้ เป็นโครงการที่คณะผู้บริหาร คณะครูทุกคน จะต้องร่วมมือกันช่วยเหลือนักเรียนทุกคน จะส่งผลให้โรงเรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงาน ที่ชัดเจน ทั้งนี้ผู้ประเมินใช้รูปแบบการประเมินโครงการแบบซิฟเพียท (CIPPIEST) ซึ่งเป็นรูปแบบการ ประเมินที่เน้นการตัดสินใจรูปแบบหนึ่งของ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 2007) ซึ่งได้ปรับขยาย รูปแบบการประเมิน CIPP รูปแบบเดิมมาปรับขยายการประเมินผลผลิต (Products Evaluation) เพิ่มมาอีก 4 ประเด็น แบ่งออกเป็น การประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation : I) การประเมิน ประสิทธิภาพ (Effectiveness Evaluation : E) การประเมินความยั่งยืน (Sustainability Evaluation : S) และการประเมินการถ่ายโยงความรู้ (Transportability Evaluation : T) โดยส่วนขยายจากการ ประเมินผลผลิตนี้ ตามมิติการประเมินที่เพิ่มขึ้นมีความหมาย ครอบคลุมรวมถึงการประเมินผลผลิต เดิมทั้งหมด (Stufflebeam and Coryn, 2014) ทั้งนี้เพื่อให้ความหมายของมิติการประเมินโครงการ มีมิติที่เพิ่มขึ้น ใช้การพิจารณาได้จากการตั้งคำถาม การประเมิน (Evaluation Questions) เพื่อนำมาประเมินบริบท (Context Evaluation) ประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) ประเมิน กระบวนการ (Process Evaluation) และประเมินผลผลิต (Product Evaluation) ให้ได้สารสนเทศ ที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียน ตามโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียน บ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี เพื่อการปรับปรุงโครงการ และการทำโครงการใหม่ต่อเนื่องใน ปีงบประมาณอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการประเมิน

1. เพื่อประเมินบริบทของโครงการเกี่ยวกับความต้องการในการจัดทำโครงการ และความเป็นไปได้ของโครงการ
2. เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการเกี่ยวกับความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบ มีความรู้ความสามารถและมีความพร้อม และความพอเพียงของงบประมาณ
3. เพื่อประเมินกระบวนการของโครงการเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการ และการติดตาม การปฏิบัติงานโครงการ
4. เพื่อประเมินผลผลิตของโครงการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล นักเรียน ที่ได้รับการคัดกรอง นักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ นักเรียนที่แก้ไขปัญหาล้มเหลวและต้อง ส่งต่อ

5. เพื่อประเมินผลกระทบของโครงการเกี่ยวกับนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น และความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครอง และครูที่มีต่อโครงการ

6. เพื่อประเมินประสิทธิผล เกี่ยวกับการจัดการตามวัตถุประสงค์ การสร้างความสัมพันธ์ การดำเนินงานที่คุ้มค่า และความพึงพอใจที่ได้รับจากผลงาน

7. เพื่อประเมินความยั่งยืน เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น การประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ และการทำงานเป็นทีม

8. เพื่อประเมินการถ่ายโยงความรู้เกี่ยวกับการปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา การปรับปรุงนวัตกรรมและการขยายผล และการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก

ความสำคัญของการประเมิน

1. ได้สารสนเทศด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลกระทบ ประสิทธิภาพ ความยั่งยืน และการถ่ายโยงความรู้ของโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี

2. ได้สารสนเทศสำหรับผู้เกี่ยวข้อง ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี

3. เป็นแนวทางในการประเมินโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ครั้งต่อไปหรือประเมินโครงการอื่น ๆ ได้

ขอบเขตของการประเมิน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการประเมินโครงการครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง และครู โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ปีงบประมาณ 2563 ประกอบด้วย นักเรียน จำนวน 1,505 คน ผู้ปกครอง จำนวน 1,505 คน และครู จำนวน 79 คน

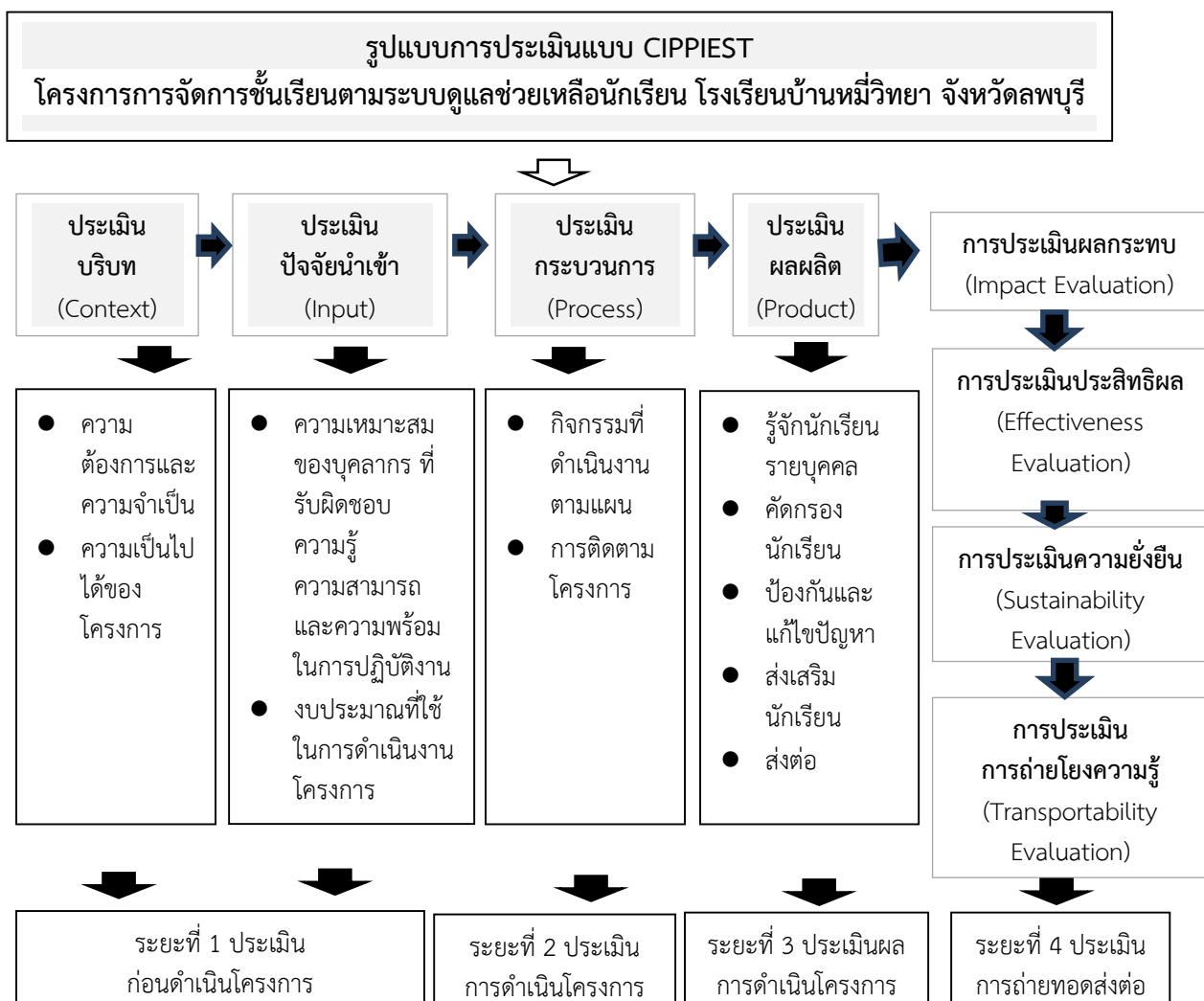
กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการประเมินโครงการครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง และครู โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ปีงบประมาณ 2563 (ปีงบประมาณ 2563 เริ่ม 1 ตุลาคม 2562 ถึง 30 กันยายน 2563) หาโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) และใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามโอกาสทางสถิติ (Probability Sampling) ด้วยการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ประกอบด้วย นักเรียน จำนวน 306 คน ผู้ปกครอง จำนวน 306 คน และครู จำนวน 65 คน ซึ่งการเก็บข้อมูลในการประเมินครั้งนี้ นอกจากเก็บข้อมูลจากครูกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้ประเมินยังได้เก็บข้อมูลกับครูผู้รับผิดชอบงบประมาณของโรงเรียน จำนวน 1 คน และครูที่ปรึกษาจำนวน 43 คน (จำนวนห้องเรียนตั้งแต่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 43 ห้อง)

กรอบแนวคิดในการประเมินโครงการ

ประเด็นการประเมิน มี 8 ประเด็น ดังนี้

1. บริบทของโครงการ (C)
2. ปัจจัยนำเข้าของโครงการ (I)
3. กระบวนการดำเนินการโครงการ (P)
4. ผลผลิตของโครงการ (P)
5. ผลกระทบของโครงการ (I)
6. ประสิทธิภาพของโครงการ (E)
7. ความยั่งยืนของโครงการ (S)

8. การถ่ายโยงความรู้ (T) ซึ่งกรอบแนวคิดในการประเมินโครงการ ดังแผนภาพที่ 1 และตารางที่ 1

แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดรูปแบบการประเมินแบบ CIPPIEST โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี

ตารางที่ 1 กรอบแนวคิดการประเมินแบบ CIPPIEST โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี

ประเด็นการประเมิน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	การวิเคราะห์
1. บริบท	1.1 ความคิดเห็นของครู ประเด็นความต้องการในการจัดทำโครงการ	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตร 5 ระดับ	ครูกลุ่มตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย
	1.2 ความคิดเห็นของครู ประเด็นความเป็นไปได้ของโครงการ	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตร 5 ระดับ	ครูกลุ่มตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย
2. ปัจจัยนำเข้า	2.1 ความคิดเห็นของครู ประเด็นความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบ มีความรู้ ความสามารถ และมีความพร้อม	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตร 5 ระดับ	ครูกลุ่มตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย
	2.2 ร้อยละของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน	$\geq 90\%$ ตามแผน หรือ 63,000 บาท จาก 70,000 บาท	ครูงบประมาณ	แบบบันทึก	ร้อยละ
3. กระบวนการ	3.1 ร้อยละกิจกรรมที่ดำเนินการโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\geq 90\%$	ครูกลุ่มตัวอย่าง	แบบบันทึก	ร้อยละ
	3.2 ร้อยละการติดตามการปฏิบัติงานโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\geq 90\%$	ครูกลุ่มตัวอย่าง	แบบบันทึก	ร้อยละ
4. ผลผลิต	4.1 ร้อยละของนักเรียนที่ครูรู้จักเป็นรายบุคคล	$\geq 90\%$ ของ นักเรียน หรือ 1,355 คน จาก 1,505 คน	ครูที่ปรึกษา	แบบบันทึก	ร้อยละ
	4.2 ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง	$\geq 90\%$ ของ นักเรียน หรือ 1,355 คน จาก 1,505 คน	ครูที่ปรึกษา	แบบบันทึก	ร้อยละ

ประเด็น การประเมิน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์	แหล่ง ข้อมูล	เครื่องมือ	การวิเคราะห์
	4.3 ร้อยละของนักเรียนที่ ได้รับการแก้ไขปัญหาได้ สำเร็จ	$\geq 80\%$ ของ นักเรียนที่ได้รับการ แก้ไขปัญหา หรือ 168 คน จาก 210 คน	นักเรียนที่ ได้รับการ คัดกรอง	แบบบันทึก	ร้อยละ
	4.4 ร้อยละของนักเรียนที่ ได้รับการแก้ไขปัญหา ไม่สำเร็จและต้องส่งต่อ	$\leq 10\%$ ของ นักเรียนที่มีปัญหา	นักเรียนที่ ได้รับการ คัดกรอง	แบบบันทึก	ร้อยละ
5. ผลกระทบ	5.1 ร้อยละของนักเรียนที่ มีวินัยเพิ่มขึ้น	$\geq 5\%$ จากเดิม หรือ 80% เป็น 85%	ครูที่ ปรึกษา	แบบบันทึก	ร้อยละ
	5.2 ความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อโครงการ	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตร 5 ระดับ	นักเรียน กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย
	5.3 ความพึงพอใจของ ผู้ปกครองที่มีต่อโครงการ	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตร 5 ระดับ	ผู้ปกครอง กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย
	5.4 ความพึงพอใจของครู ที่มีต่อโครงการ	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตร 5 ระดับ	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย
6. ประสิทธิผล	6.1 ร้อยละการจัดการ ตามวัตถุประสงค์	$\geq 90\%$	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ร้อยละ
	6.2 ร้อยละการสร้าง ความสัมพันธ์	$\geq 90\%$	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ร้อยละ
	6.3 ร้อยละการ ดำเนินงานที่คุ้มค่า	$\geq 90\%$	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ร้อยละ
	6.4 ร้อยละความพอใจที่ ได้รับจากผลงาน	$\geq 90\%$	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ร้อยละ

ประเด็น การประเมิน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์	แหล่ง ข้อมูล	เครื่องมือ	การวิเคราะห์
7. ความยั่งยืน	7.1 ร้อยละการนำความรู้ ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่ งานอื่น	$\geq 90\%$	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ร้อยละ
	7.2 ร้อยละการประยุกต์ ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่	$\geq 90\%$	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ร้อยละ
	7.3 ร้อยละการทำงาน เป็นทีม	$\geq 90\%$	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ร้อยละ
8. การถ่ายทอด ความรู้	8.1 ความคิดเห็นของครู ประเด็นการปรับกลยุทธ์ ในการแก้ปัญหา	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตร 5 ระดับ	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย
	8.2 ความคิดเห็นของครู ประเด็นการปรับปรุง นวัตกรรมและขยายผล	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตร 5 ระดับ	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย
	8.3 ความคิดเห็นของครู ประเด็นการปรับความรู้ ให้เหมาะสมกับองค์กร ภายนอก	$\bar{X} \geq 3.50$ จากมาตร 5 ระดับ	ครู กลุ่ม ตัวอย่าง	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การประเมินโครงการครั้งนี้ ผู้ประเมินได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับการประเมินโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี ดังนี้

โครงการ หมายถึง โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 (ปัจจุบันโรงเรียนบ้านหมีวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี)

การจัดการชั้นเรียน หมายถึง การดำเนินการของครูในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวก ทั้งในด้านการเรียนรู้เชิงวิชาการและการเรียนรู้ด้านปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน รวมทั้งวิธีการสร้างระเบียบวินัยในชั้นเรียน ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น นักเรียนเกิดความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนรู้

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน

การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน จากการจัดกิจกรรมของครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และครูที่ปรึกษา โรงเรียนบ้านหมีวิทยา โดยผ่านกิจกรรม 3 อย่าง ได้แก่

1. การจัดกิจกรรมทางกายภาพ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ผ่านการสร้างและจัดสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพในชั้นเรียน การเตรียมอุปกรณ์การเรียน และสื่อการเรียนรู้

2. การจัดกิจกรรมทางสังคม เป็นกิจกรรมสร้างระเบียบ กฎเกณฑ์ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียน กำหนดแนวปฏิบัติในชั้นเรียน สร้างบรรยากาศที่ดีต่อการเรียนรู้ และการตอบสนองของครูต่อพฤติกรรมนักเรียน

3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมที่สร้างกระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะกระบวนการทางวิชาการ และดูแลแก้ไขปัญหาการเรียนของนักเรียน

การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการหาข้อมูลสารสนเทศของโครงการเพื่อประกอบการตัดสินใจ ปรับปรุง และพัฒนาโครงการตามรูปแบบการประเมินแบบซิพีเพียท (CIPPIEST) โดยมีการประเมินใน 8 ประเด็น ได้แก่ บริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลกระทบ ประสิทธิภาพ ความยั่งยืน และการถ่ายโอนความรู้

บริบท หมายถึง ความต้องการจำเป็นของโครงการและความเป็นไปได้ของโครงการ

1. ความต้องการของโครงการ หมายถึง ความต้องการของครู ที่เห็นความจำเป็นของการจัดทำโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนานักเรียน วัดได้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น จำนวน 6 ข้อ

2. ความเป็นไปได้ของโครงการ หมายถึง โอกาสที่จะได้รับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี วัดได้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผู้ประเมินสร้างขึ้นจำนวน 8 ข้อ

ปัจจัยนำเข้า หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ความพร้อมของบุคลากร และความพอเพียงของงบประมาณในการดำเนินการโครงการ

1. ความรู้ ความสามารถ และความพร้อมของบุคลากร หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ ความสามารถและความพร้อมในการปฏิบัติงานของบุคลากร ประกอบด้วย ครูผู้รับผิดชอบโครงการ และผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ ความเหมาะสมของครูและบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการ การเตรียมความพร้อมแก่ครูและบุคลากรก่อนเริ่มโครงการ ซึ่งวัดจากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น จำนวน 5 ข้อ

2. ความพอเพียงของงบประมาณในการดำเนินการโครงการ หมายถึง ความเพียงพอของเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร เพื่อดำเนินการโครงการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือ

นักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี ตามแผนที่วางไว้ ซึ่งวัดได้จากแบบบันทึกที่ผู้ประเมินสร้างขึ้นและหลักฐานเอกสารทางการเงิน

กระบวนการ หมายถึง การจัดกิจกรรม และการติดตามโครงการ

1. การจัดกิจกรรม หมายถึง กิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน กิจกรรมสำรวจความพร้อมของนักเรียน กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน กิจกรรมโฮมรูมพบครูที่ปรึกษา กิจกรรมมอบทุนการศึกษา กิจกรรมสัมภาษณ์นักเรียน กิจกรรมการประเมิน SDQ และ EQ กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมนักเรียนแกนนำส่งเสริมด้านระเบียบวินัย กิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรม กิจกรรมด้านยาเสพติด กิจกรรมเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมบันทึกส่งเสริมการอ่าน กิจกรรมทดสอบความสามารถด้านภาษาไทย กิจกรรมสอนซ่อมเสริม กิจกรรมเวทีคนเก่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ กิจกรรมการติดตามแก้ไขผลการเรียน วัดได้จากแบบสัมภาษณ์ที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ

2. การติดตามโครงการ หมายถึง การกำกับดูแลและการรายงานผล ตามแผนปฏิบัติงาน โครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมีวิทยา จังหวัดลพบุรี วัดได้จากแบบสัมภาษณ์ที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น จำนวน 6 ข้อ

ผลผลิต หมายถึง การประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ของโครงการ หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล นักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง นักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหา นักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาล้มเหลวและต้องส่งต่อ ดังนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง ข้อมูลเชิงประจักษ์ของนักเรียนที่เก็บรวบรวมตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยครูที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการคัดกรองนักเรียน วัดได้จากแบบบันทึกที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น

2. นักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง หมายถึง นักเรียนที่ครูที่ปรึกษาพิจารณาข้อมูลเชิงประจักษ์ตามวิธีการคัดกรองนักเรียนของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน วัดได้จากแบบบันทึกที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น

3. นักเรียนที่ได้รับการแก้ไขปัญหาล้มเหลวได้สำเร็จ หมายถึง นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา ที่ผ่านการคัดกรองตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและได้รับการแก้ไขปัญหาล้มเหลวได้สำเร็จ วัดได้จากแบบสัมภาษณ์ที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น

4. นักเรียนที่แก้ปัญหาล้มเหลวไม่สำเร็จ และต้องส่งต่อ หมายถึง นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือ มีปัญหา ที่ผ่านการคัดกรองตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและได้รับการแก้ไขปัญหาล้มเหลวไม่สำเร็จ ต้องส่งต่อหน่วยงานภายนอก วัดได้จากแบบสัมภาษณ์ที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น

ผลกระทบ หมายถึง การประเมินผู้ได้รับผลประโยชน์จากโครงการตามความต้องการ โดยชี้ให้เห็นว่า ไม่ว่าสิ่งที่ได้รับเกินไปกว่าที่กำหนดไว้จะเป็นไปในทางบวกหรือทางลบที่ส่งผลต่อนักเรียนที่มีวินัยเพิ่มขึ้น และความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครองและครู ดังนี้

1. การมีวินัยเพิ่มขึ้น หมายถึง นักเรียนที่แสดงพฤติกรรมด้านความมีวินัยต่อตนเอง ชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา วัดได้จาก แบบบันทึกที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น

2. ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อโครงการการจัดการ ชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี เกี่ยวกับกิจกรรมที่ ดำเนินการและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน วัดได้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณ ค่า 5 ระดับ ที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ

3. ความพึงพอใจของผู้ปกครอง หมายถึง ความรู้สึกของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติ หน้าที่ของครูต่อบุตรหลานของตนเกี่ยวกับวินัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การแก้ปัญหาต่างๆ ของนักเรียน วัดได้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้ประเมินสร้างขึ้นจำนวน 30 ข้อ

4. ความพึงพอใจของครู หมายถึง ความรู้สึกของครูที่มีต่อโครงการการจัดการชั้นเรียน ตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี เกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ การเก็บข้อมูล กิจกรรมและการร่วมกิจกรรมตลอดจนผลการแก้ปัญหานักเรียนตามแผนปฏิบัติงาน ของโรงเรียน วัดได้จากแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ

ประสิทธิผล หมายถึง การประเมินการดำเนินงานที่สอดคล้องกับเป้าหมายหรือ วัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือที่กำหนดไว้ โดยเป็นผลจากการเปรียบเทียบระหว่างผลที่ได้จากโครงการ กับเป้าหมายของโครงการ ดังนี้

1. การจัดการตามวัตถุประสงค์ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมประเด็นด้านผลผลิตตาม วัตถุประสงค์ ตามเกณฑ์ตัวชี้วัดจนเกิดผลสำเร็จ

2. การสร้างความสัมพันธ์ หมายถึง การดำเนินงานที่มุ่งเน้นพัฒนาครูและบุคลากร มุ่งเน้นให้มีเครือข่ายความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง สนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

3. การดำเนินงานที่คุ้มค่า หมายถึง การวางแผนและใช้ทรัพยากรที่เป็นตัวป้อนที่มีอยู่ จำกัดเพื่อให้เกิดผลที่คุ้มค่า เกิดกระบวนการทำงานอย่างมีระบบและต่อเนื่อง

4. ความพึงพอใจผลการปฏิบัติงาน หมายถึง การวัดความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อผล การดำเนินงานในทางบวก ความสุขที่เกิดจากการปฏิบัติงาน รวมถึงความพึงพอใจในการทำงานของ บุคลากร

ความยั่งยืน หมายถึง การประเมินแนวทางการปฏิบัติอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการ นำโครงการไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จอย่างยั่งยืน โดยมุ่งพิจารณาประเมินความคงอยู่หรือความต่อเนื่อง ในการทำโครงการที่ประสบผลสำเร็จไปใช้ รวมถึง วิธีการในการรักษาไว้ซึ่งความสำเร็จของโครงการ ดังนี้

1. การนำความรู้ที่ได้จากความสำเร็จไปสู่งานอื่น หมายถึง การนำแนวทางและองค์ความรู้ ใหม่จากผลของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่เกิดจากความสำเร็จไปต่อยอดกับโครงการอื่น ๆ ในโรงเรียน

2. การประยุกต์ความรู้ไปสู่แนวคิดใหม่ หมายถึง สร้างแนวคิดใหม่ที่ต่อยอดจากแนวคิดเดิมมาพัฒนาสร้างเป็นนวัตกรรมทางการบริหาร ประกอบด้วย แผนกลยุทธ์ของโรงเรียน แผนปฏิบัติการประจำปี การส่งประกวดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโอกาสต่อไป

3. การทำงานเป็นทีม หมายถึง การมีส่วนร่วมของครูในการดำเนินงานจนประสบความสำเร็จ ภายใต้ความร่วมมือ ความสามัคคี รู้จักบทบาทหน้าที่ และมีขวัญกำลังใจในการทำงาน

การถ่ายโยงความรู้ หมายถึง การประเมินการนำความรู้จากโครงการที่ประสบความสำเร็จไปประยุกต์หรือปรับปรุงใช้ในหน่วยงานอื่น ดังนี้

1. การปรับกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา หมายถึง การศึกษาสภาพปัญหาของโรงเรียน (SWOT Analysis) เพื่อกำหนดกลยุทธ์ สร้างเครือข่ายความร่วมมือ นิเทศติดตาม ปรับปรุงพัฒนาให้เกิดการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นรูปธรรม

2. การปรับปรุงนวัตกรรมและการขยายผล หมายถึง การนำแนวคิดใหม่มาพัฒนาปรับปรุงจนเกิดเป็นนวัตกรรมทางการบริหารของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและมีผลงานเชิงประจักษ์เพื่อการเผยแพร่ให้กับโครงการอื่น ๆ ในโรงเรียน โรงเรียนอื่น ๆ และหน่วยงานอื่น ๆ ต่อไป

3. การปรับความรู้ให้เหมาะสมกับองค์กรภายนอก หมายถึง การถ่ายโยงความรู้ด้านการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไปปรับใช้กับโรงเรียนหรือหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งในจังหวัดลพบุรี และจังหวัดอื่น ๆ ทั่วประเทศ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการประเมิน

1. ได้ข้อมูลสารสนเทศ ด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลกระทบ ประสิทธิภาพ ความยั่งยืน และการถ่ายโยงความรู้ของโครงการการจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี

2. ได้ข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้บริหารโรงเรียน คณะครู นักเรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี

3. เป็นแนวทางในการประเมินโครงการ การจัดการชั้นเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี ครั้งต่อไปและประเมินโครงการอื่น ๆ ในโรงเรียน, โรงเรียนอื่น ๆ ในเขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนอื่น ๆ ของประเทศไทยต่อไป

สรุปได้ว่า ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการประเมินโครงการเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ทั้งนักเรียน คณะครู ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครอง และโรงเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้นไป และเป็นตัวอย่างในการประเมินโครงการตามรูปแบบการประเมินแบบซิฟเพียท (CIPPIEST) กับโครงการต่าง ๆ ในโรงเรียน ให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ทั้งในเขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนอื่น ๆ ในประเทศไทยต่อไป